

[Hans Hækkerup]

hjelm og hr. Waldorff burde hæfte sig ved de bemærkninger, der faldt fra retsforbundet om statsdeltagelsen. Jeg synes, man kan svare på de bemærkninger ved at fremhæve, hvad hr. Erhard Jakobsen så rigtigt sagde i sit indlæg, at hvad de konservative i England kan acceptere, vil CD ikke afvise.

Til sidst vil jeg gerne understrege endnu en gang, at for socialdemokratiet er forhandlingsresultatet en helhed, og det gælder selvfølgelig også, hvad angår statsdeltagelsen.

Arne Christiansen (V):

Jeg har kun to punkter, jeg ønsker at kommentere i denne omgang.

Jeg lagde mærke til, at energiministeren om D.O.N.G. sagde, at det statslige aktieselskab skal køre kommercielt. Jeg deler denne opfattelse, og da ville det nok være en udmærket idé, om D.O.N.G. også i så vid udstrækning som muligt selv kunne disponere, så man konkret kunne vurdere de forskellige opgaver, man påtager sig, og ikke får påtrykket den ene opgave efter den anden fra oven af, enten baseret på lovgivning her i salen eller gennem energiministerens bemyndigelser. I så fald ville D.O.N.G. nok bedre kunne løse en række af de opgaver, der er tiltænkt det.

Så må jeg sige, at jeg var, nej, jeg vil ikke sige overrasket, men jeg noterede mig ministerens begejstring for fru Lone Dybkjærs observationer om Vs og Ks placering og manglende medansvar. Jeg har ikke hverken her i dag eller ved andre lejligheder under nogen form påberåbt mig noget medansvar for det resultat, der er nået. Vi havde i venstre endda ikke villet forstyrre regeringen, medens den skiftede ham. Vi har valgt at følge på afstand, hvad der skete, og så mener jeg også, at ministeren i denne forbindelse glemmer det, som har været altafgørende i den forskel, der har været på de to holdninger, som statsministeren talte om, nemlig for os det overordnede, at der ikke skulle ske en ekspropriation, at aftaler skulle holdes, og at der skulle findes en forhandlingsløsning, også ud fra det synspunkt, som jeg flere gange både her fra denne talerstol og andre steder har understreget, at vi ikke finder, at en koncession givet i 1962 kan stå uændret i 50 år, heller ikke efter en revision i 1976. Og da ministeren jo også tog anledning til at docere

lidt om langsigtet ressourcestyring i forbindelse med det, jeg sagde i første omgang, bliver jeg nødt til at gentage, at jeg citerede ministeren ordret: »Det fastslås i forhandlingsresultatet, at regeringen og bevillingshaverne er enige om betydningen af så vidt muligt at fremskynde produktionen af kulbrinter i Danmark i de kommende år. Dette er det centrale element i forhandlingsresultatet«. Jeg føjede til: det synspunkt deler venstre.

Og må jeg så sige til statsministeren, der gjorde klart, hvorfor der var to flertal: jeg noterede mig klart under førstebehandlingen af lovforslagene, at de radikale – ikke uvant – red to krikker. Men jeg må sige, at den socialdemokratiske dobbelthed var på det tidspunkt efter min opfattelse betydelig mindre iøjnefaldende, end den er i dag, og det kan kun glæde mig, at statsministeren nu fremhæver forhandlingsresultatet, som vi har tilsluttet os. Men jeg vil gerne minde ham om det gamle ord, »Hjertets Renhed er at ville Eet«.

Annelise Gotfredsen (KF):

Ja, det var også energiministerens udtalelser, som jeg studsede over, de noget arrogante udtalelser om de borgerlige partier og deres ansvar for denne aftale, disse partier, som jo nu udgør et af de mange forskellige flertal, som regeringen har jongleret med i denne sag. Men det har jo dog trods alt været de borgerlige partier, der især har arbejdet for en forhandlingsløsning, og vi finder, at netop lovgivningsfasen har været lidet flatterende for regeringen. Jeg tror, at de forskellige initiativer til en forhandlingsløsning, herunder også det konservative mæglingsforslag, har haft en afgørende virkning, og at regeringen måske burde være lidt mere tilbageholdende med at slå sig for brystet over den trussel og det pressionsforsøg, der åbenbart har været hovedformålet med fremsættelsen af lovforslagene. Men jeg kan da med glæde konstatere, at statsministeren har en noget mere sober holdning over for vor deltagelse.

Maisted (FP):

Det må jo være mere og mere klart, som denne debat skrider frem, at det, der er væsentligt, er: hvad er der at beskatte, og hvordan kommer disse beskatningsregler til at se